

Title :	
Subject Heading 1	
Subject Heading 2	
Source :	
Date :	

ปีที่ 37 ฉบับ 13420 สิ้นภาค พ.ศ. 2557 วันจันทร์ ที่ 8 ธันวาคม 2557

and Ethics ของที เอช ฮัซลีย์ ที่ใช้ชื่อเป็นภาษาจีนว่า 《天演论》 / 《天演論》
Tiān Yǎn Lùn เทียนเหยียนลุน ด้วยหวังว่าความรู้ใหม่จากโลกตะวันตกจะช่วยเสริมส่วน
ที่ขาด และให้ประชาชนชาวจีนมีจิตฮึกเหิม สูงสติปัญญาและเปี่ยมด้วยคุณธรรม สมดังปณิธาน
การเยียวยาประเทศด้วยการศึกษาที่ว่า 鼓民力、开民智、新民德 / 鼓民
力、開民智、新民德 gǔ mín lì, kāi mín zhì, xīn mín dé กู๋หมิน
ลี้, ไค หมิน จื่อ, ซิน หมิน เตอ “เสริมสมรรถนะร่างกาย ขยายสติปัญญา รักษาคุณธรรมใหม่”
โดยในคำนำผู้แปลในหนังสือ เทียนเหยียนลุน นั้น เหยียนฟูได้เขียนไว้ประโยคหนึ่งว่า
译事三难，信、达、雅。
譯事三難，信、達、雅。
Yìshì sān nán, xìn, dá, yǎ.
อี้ ชื่อ ซัน หัน, ซิน, ต้า, หย่า.
สามสิ่งยากสำหรับการแปล ได้แก่ ความซื่อตรงต่อต้นฉบับ สื่อความราบรื่นและภาษาสละ
สลวย
และสามสิ่งยากในการแปลในทรรศนะของเหยียนฟู ก็ได้กลายมาเป็นกฎเหล็กที่นักแปลชาว
จีนมักระลึกถึง นักอ่านงานแปลก็มักจะยึดเป็นหลักประเมินค่ามาจวบปัจจุบัน ไม่ว่าจะแปลต้นฉบับ
ประเภทใด ไม่ว่าจะเป็งานเอกสารหรืองานวรรณกรรม หากเริ่มนับตั้งแต่ ค.ศ. 1898 ซึ่งหนังสือ
ดังกล่าวตีพิมพ์เผยแพร่อย่างเป็นทางการ หลักการแปลนี้ก็เรียกได้ว่ายืนยงมากกว่าร้อยปี แม้ใน
ภายหลังจะมีนักทฤษฎีและปฏิบัติการแปลหลายต่อหลายท่านเสนอแนวทางปรับปรุงหลักการ
ดังกล่าวให้ดีขึ้น โดยประเด็นมักจะพุ่งไปที่หลักข้อสาม ได้แก่ 牙佳 หรือความสละสลวยของภาษา
ปลายทาง เนื่องจากในคำนำผู้แปลของเทียนเหยียนลุนนั้น เหยียนฟูได้อธิบายเพิ่มเติมเอาไว้ว่า
用汉以前字法、句法，则为达易。
用漢以前字法、句法，則為達易。
Yòng Hàn yǐqián zìfǎ, jùfǎ, zé wéi dá yì.
ย่ง ฮัน อี้เถียน จื่อฟา, จูว์ฟา, เจอ เหวย์ ต้า อี้
หากใช้ถ้อยคำและวากยสัมพันธ์เลียนแบบภาษาก่อนสมัยราชวงศ์ฮั่น ภาษาย่อมสละสลวย
ได้ง่าย
โดยผู้คัดค้านเห็นว่า การแปลด้วยภาษาจีนโบราณนั้น อาจทำให้ผู้อ่านเข้าใจความหมาย
ได้ยากขึ้น ส่งผลต่อการเผยแพร่ความรู้ และหากต้นฉบับใช้ภาษาที่ไม่สละสลวย เช่น การ
คำต่อด้วยถ้อยคำสุภาพในงานวรรณกรรม ผู้แปลก็ควรจะถ่ายทอดภาษาในลักษณะเดียวกัน
ออกมาในบทแปล มิใช่เน้นแต่ความงดงามของสำนวนเท่านั้น แต่ควรรักษา “อรรถรส”
ของต้นฉบับมากกว่า

ศูนย์ภาษาและวัฒนธรรมจีนสิรินธร
มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง